

UTDRAG AV STATSMINISTERENS INNLEDNING
PÅ STAVANGER HØYRES ELDRETREFF, ATLANTIC HOTELL,
LØRDAG, 27.AUGUST, 1983.

For Høyre er det en hovedoppgave å bevare og bygge videre ut den sosiale trygghet og verne om dem som har behov for samfunnets hjelp. Men vi kan ikke gjøre dette godt nok uten en sunn samfunnsøkonomi. Det er bare gjennom økonomisk vekst vi kan skape grunnlaget for den forsterkede innsats i sosial- og helsesektoren som vi ønsker.

Skal vi kunne få ny vekst i økonomien er det særlig viktig å få prisstigningen ned. Og i dette arbeide er det nødvendig å bremse veksten i de offentlige utgifter. Det betyr at vi ikke kan løse alle oppgaver, heller ikke i sosial- og helsesektoren, så raskt som vi alle ønsker. Noen prøver å fremstille det som om Regjeringen har foretatt nedskjæringer av bevilgningene til disse formål. Dette er selvsagt ikke riktig. Det som er skjedd er at veksttakten er noe redusert. Men bevilgningene til helse- og sosialformål stiger raskere enn prisene. Det betyr at den offentlige innsatsen på dette området i dag er større enn noen gang tidligere, ikke bare i kroner, men også reelt sett.

Vi er fullstendig klar over at det allikevel fortsatt er store problemer i helse- og sosialsektoren, og at det er mange store oppgaver som venter på sin løsning. Vi

arbeider målbevisst for å løse problemene, men vi legger altså ikke skjul på at det må ta tid å få det til.

Det er heldigvis ingen uenighet om at det er et klart behov for å styrke innsatsen overfor spesielt vanskeligstilte grupper. Vi legger derfor stor vekt på å konsentrere innsatsen bedre om de grupper som trenger samfunnets støtte mest.

Ett av de sentrale områder i denne sammenheng er eldreomsorgen. Selv om et stort flertall av de eldre er friske mennesker som klarer seg godt uten samfunnets hjelp, vil allikevel den store økning i antall eldre også bety et øket behov for omsorgs- og støttetiltak. Og på dette område har vi i de senere år heldigvis maktet å få til en positiv utvikling:

- Bevilgningene til hjemmesykepleie er øket med over 23 prosent fra 1982 til 1983, mens bevilgningene til hjemmehjelp er øket med 11,4 prosent. Vi vet at de fleste eldre ønsker å bo i sitt eget hjem så lenge som mulig, og servicetilbud av denne type er med på å gjøre dette mulig.
- Antallet sykehjemsplasser økte fra 1981 til 1982 fra vel 27.100 til 28.500 og utbyggingen fortsetter.
- Bostøtten til eldre er i perioden 1981 til 1983 øket fra 324 mill. til 385 mill.kroner.

- Det er vedtatt en ny lov om helse- og sosialtjenesten i kommunene, som et ledd i den sterkere satsing på helsetjenesten utenom sykehusene. Ansvaret blir nå overlatt til kommunene, som selv skal tilpasse tilbudene til lokale ønsker og behov. De statlige tilskudd skal skje i form av rammetilskudd. Denne reformen betyr at kommunene får nye muligheter til å løse oppgaver i lokalsamfunnet, -- ikke minst av betydning for de eldre.

Samtidig er minstepensjonene øket år for år, slik at alderspensjonistene har fått en inntektsøkning som ligger over den økning de yrkesaktive har fått. Fra 1982 til 1983 vil minstepensjonistene få en inntektsøkning på henholdsvis 9,3 prosent for enslige og 9,1 prosent for pensjonistektepar. Og Regjeringen står fast på at minstepensjonistene fortsatt skal ha en inntektsutvikling som er minst på linje med gjennomsnittet for yrkesaktive.

Det er mye som gjenstår før vi kan si at samfunnets forskjellige tilbud til de eldre er tilfredsstillende, men dette bør ikke hindre oss fra å glede oss over den positive utvikling som er skjedd, -- og som vil fortsette i årene som kommer.

Vi har som samfunn ikke råd til å kaste vrak på de erfaringer og verdier og den innsats som de eldre kan tilføre samfunnet. Samtidig har de eldre et rettmessig krav på å få utnytte sine evner og interesser så langt som mulig. Men her må det nok et mer langsiktig holdnings-

skapende arbeide til, for å bryte ned de skiller mellom generasjonene som etterhvert har utviklet seg, -- ofte på grunn av vanetenkning.

Den største trussel mot velferdsstaten er i dag fristelsen til å bevilge så mange penger at vi igjen får økende inflasjon og synkende konkurransevne. Det vil nemlig forsterke arbeidsløsheten, svekke produksjonen og undergrave samfunnets reelle evne til å løse sine oppgaver. Støtte til Høyre er støtte til den nøkternhet og det måtehold som må til for å styrke samfunnsøkonomien og trygge velferdsstaten.